

Landbefæstning, og jeg skal ikke, da jeg ikke er sagkyndig paa det Omraade, udtale noget om, hvorvidt Betegnelsen „Fæstning“ er rigtig eller ej, men foreløbig forekommer det mig, at hvad det drejer sig om her, er, at man forlanger 10 $\frac{1}{2}$ Million — og noget mere bliver det jo, inden vi blive færdige — til at fuldføre disse Forter for. Det forekommer mig, at der ligger ligesom et Stykke Politik, hvad man desværre i almindelig Tale Mand og Mand imellem kalder Politik, i den Maade, hvorpaa denne Sag er kommen frem.

Flertallets Forslag blev straks underkastet en stærk Kritik fra forskellige Sider i vor Befolkning, ikke alene fra Socialdemokratiets Side og fra det radikale Venstres Side, men det blev ogsaa underkastet en ret indgaaende og skarp Kritik fra en Side, som staar dem nær, ja endda fra deres egne Partifællers Side. Det var, efter at Kommissionen havde afgivet sin Betænkning. Men nu kommer den højtærede Forsvarsminister og forelægger nogle Love, der ere langt mere yderliggaaende. Man kommer uvilkaarlig til at spørge sig selv: Er der ikke bag disse Forslag, som nu ligge paa Rigsdagens Bord, et Stykke Politik, et Stykke Taktik? Er det ikke og kan det ikke være Meningen, at man nu, ved at der kræves langt mere, end Flertallet i Kommissionen er gaaet med til, udadtil vil give det Udseende af, at man netop ved at fastholde Flertallets Forslag mod den nuværende Forsvarsministers Forslag hævder et ret radikalt Standpunkt i Forsvarssagen? Jeg siger, at jeg er ikke vis paa, at det ikke bliver Resultatet, at man ude omkring vil arbejde stærkt for Flertallets Forslag. Men dermed ere jeg og mit Parti langt fra tilfredse, langt fra tilfredse, og det forekommer mig, at Venstrebefolkningen ude i Landet, naar man tager Hensyn til dens Stilling, lige saa lidt kan være tilfreds hermed.

De Udtalelser, der ere fremkomne fra mine Partifællers Side angaaende vor Stilling og Socialdemokraternes Stilling internationalt set, kan jeg fuldt ud slutte mig til. Jeg skal derfor, da Tiden er saa langt fremrykket, indskrænke mig til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister. I Eftermiddagsmødet hørte vi en Venstremand, det ærede Medlem fra Bornholm (Ingvard Jensen), fremkomme med nogle Oplysninger angaaende Udtalelser, der ere fremsatte andetsteds af den højtærede Forsvarsminister, og som havde givet Venstrereformpartiet, mente han, skellig Grund til at gaa ud fra, at de

Forslag, der vilde blive forelagte fra den højtærede Forsvarsministers Side, langt fra vilde komme til at se saaledes ud, som Tilfældet var. Denne Udtalelse med disse Oplysninger fra det ærede Medlem fra Bornholm gav den højtærede Forsvarsminister Anledning til at begære Ordet, og han sagde da, at han ikke ønskede at staa paa den Plads, han indtog, uden som fuldt parlamentarisk Minister. Han føjede til: at faar jeg den Opfattelse, at den Tilslutning fra de to Venstregrupper, som jeg betingede mig, den Gang jeg overtog Posten, ikke mere er til Stede — og den Vished kan jo snart erhverves —, da staar jeg ikke mere paa den Plads, jeg nu staar paa. Efter at jeg i Aften har haft Lejlighed til at høre Flertallets Ordfører, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), i sin Replik til den højtærede Forsvarsminister vedblivende hævde sit Standpunkt fra første Gang, han havde Ordet, og hævde, at han ikke paa Grund af det fremførte kunde forandre sin Opfattelse med Hensyn til den fremskudte Fortlinie foran København, ser jeg saaledes paa den politiske Situation, at Flertallets ærede Ordførers Udtalelse om, at han, hvis han havde taget fejl, var villig til i Udvalget at forhandle nærmere om denne Sag, ikke kan være tilstrækkelig, parlamentarisk set, for den højtærede Forsvarsminister til vedblivende at staa paa den Plads, som han ikke vil staa paa, naar han ikke er i Overensstemmelse med Flertallet, og altsaa ikke kan staa som fuldt parlamentarisk Minister. Thi man tør vel gaa ud fra, at den ærede Ordfører for Flertallet, der jo har beklædt Stillingen som Forsvarsminister i langt længere Tid end den nuværende Forsvarsminister, ikke vilde have taget saa bestemt Afstand fra det foreliggende Forslag uden efter en grundig Overvejelse og Eftertanke. Der er derfor skellig Grund til at gaa ud fra, at den ærede Ordfører ikke under Udvalgets Arbejde vil kunne forandre sin Opfattelse, og den højtærede Forsvarsminister har altsaa efter de Udtalelser, der ere fremsatte her i Aften, Grund til at gaa ud fra, at han ikke længere er i Overensstemmelse med Flertallet her i Salen. Jeg forstaaer nemlig den højtærede Forsvarsministers Udtalelse om kun at kunne blive staaende som parlamentarisk Minister saaledes, at han vil være i Overensstemmelse med de to Venstregrupper, men at han ikke forlanger og ikke paa nogen Maade vil have de andre Grupper her i Salen eller den anden Gruppe — jeg sig-